

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1857.

Erste Abtheilung.

XXIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. Juni 1857.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1857.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXIV.

Wydany i rozesłany dnia 27. Czerwca 1857.

Verordnung des Armee-Ober-Commando vom 5. Mai 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nro. 102, ausgegeben am 9. Juni 1857),

wodurch die, mit Allerhöchster Entschliessung vom 24. April 1857 angeordneten, Bestimmungen über die Anwendung des neuen Ehegesetzes für die Katholiken im Kaiserthume Oesterreich vom 8. Oktober 1856, Nr. 185 des Reichs-Gesetz-Blattes*), auf die k. k. Armee kundgemacht werden.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben bezüglich der Anwendung des neuen Ehegesetzes auf die k. k. Armee mit Allerhöchster Entschliessung vom 24. April 1857 Folgendes zu befehlen geruht:

1. Für die gesammte Armee hat als Regel zu gelten, daß, gleichviel ob nur ein oder ob beide Theile der Brautleute der militia vaga angehören, im Falle ein Theil akatholisch wäre, die Einwilligungserklärung der Brautleute immer, nach §. 38 des Anhanges II des Ehegesetzes, vor dem katholischen Seelsorger abgegeben werden muß, widrigens die Ehe ungiltig ist, und es hat diese Bestimmung für die Armee auch in jenen Kirchenprovinzen zu gelten, in welchen in Gemäßheit der päpstlichen Anweisung vom 30. April 1841 die Einwilligungserklärung der Brautleute auch nur vor dem Seelsorger des akatholischen Theiles giltig abgegeben werden kann.

2. Die Ertheilung der Dispens vom zweiten und dritten Aufgebote, nach vorausgegangener kirchlichen Nachsicht, steht zu:

- a) Allen Regiments- und selbständigen Bataillons-Commandanten für die unter ihrem Commando stehenden Personen und die ehelichen Kinder derselben, wenn sich diese bei ihren Eltern aufhalten;
- b) den Commandanten aller Truppenabtheilungen und Branchen, die mit einem eigenen Seelsorger versehen sind, für die dahin gehörigen Personen und deren mit ihnen gemeinschaftlich lebende Kinder;
- c) den Landes-General-Commanden, sowie den im Felde oder Auslande befindlichen Armee- und Armee-Corps-Commanden, für alle zu ihrer Gerichtsbarkeit gehörigen Personen, welche nicht schon in den Abschnitten a) und b) begriffen sind;
- d) dem Marine-Ober-Commando für alle zur Kriegsmarine gehörigen Personen, und außer dem Sitze des Marine-Ober-Commando, den Hafen-Admiralaten, den Commandanten einer Escadre, Schiffsddivision, oder selbst eines detachirten Kriegsschiffes, wenn dessen Commandant den Rang eines Stabs-Offiziers hat.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XLIV. Stück, Nro. 190, Seite 492.

Rozporządzenie Nadkomendy Wojskowej z dnia 5. Maja 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, Nr. 102, wydana dnia 9. Czerwca 1857),

mocą którego obwieszają się zarządzone Najwyższą Uchwałą z dnia 24. Kwietnia 1857 postanowienia o zastosowaniu nowej ustawy małżeńskiej dla katolików w Cesarstwie Austriackim z dnia 8. Października 1856, Nr. 165 Dziennika Praw Państwa *) do C. K. Armii.

Jego C. K. Mość Apostolska raczył względem zastosowania nowej ustawy małżeńskiej do C. K. Armii rozkazać Najwyższém Postanowieniem z dnia 24. Kwietnia 1857 co następuje:

1. Całej armii ma służyć za zasadę, iż zarówno czy tylko jedna lub czy obie strony narzeczonych do *militia vaga* należą, gdyby jedna strona była akatolicką, deklaracja zezwolenia narzeczonych złożoną być winna wedle §. 38 dodatku II. ustawy małżeńskiej przed księdzem katolickim, a postanowienie to ma dla armii moc obowiązującą także w onych prowincjach kościelnych, o których na mocy zarządzenia papieżkiego z dnia 30. Kwietnia 1841 deklaracja zezwolenia narzeczonych także przed księdzem strony akatolickiej ważnie złożoną być może.

2. Udzielenie dyspensy od drugiej i trzeciej zapowiedzi, w skutek poprzedniego kościelnego przepuszczenia przysłuża:

- a) Wszystkim komendantom pułku i samoistnym komendantom batalionu dla osób, zostających pod ich komendą i prawowitych dzieci tychże, jeżeli te u swych rodziców zostają;
- b) Komendantom wszelkich oddziałów wojsk i branszy mających własnego księdza, dla osób do nich należących i dzieci tychże wspólnie z nimi żyjących;
- c) Generalnym komendom krajowym, jako też znajdującym się w polu lub za granicą komendom armii lub korpusu armii, dla wszystkich osób należących do ich jurysdykcyi, które nie są już objęte oddziałami a) i b);
- d) Nadkomendzie marynarki dla wszystkich osób należących do marynarki wojennej, a poza siedzibą nadkomendy marynarki, admirałatom portów, komendantom eskadry, dywizyi okrętowej, lub nawet oddzielnego okrętu wojennego, jeżeli komendant tegoż ma rangę oficera sztabowego.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział I, Zeszyt XLIV, Nr. 190, Strona 492.

3. Aus sehr wichtigen Gründen kann von dem Marine-Ober-Commando oder Landes-General-, beziehungsweise Armees- oder Armees-Corps-Commando, in besonders dringenden Fällen von den unter 2. erwähnten übrigen Militär-Behörden, und wenn eine bestätigte nahe Todesgefahr keinen Verzug gestattet, auch von dem nächsten Militär-Commando das Aufgebot, soweit dasselbe von dem Ehegesetze gefordert wird, gänzlich nachgesehen werden; doch müssen die Verlobten vor dem Militär-Seelsorger, und in Ermanglung eines solchen, wenn Gefahr am Verzuge ist, vor dem Pfarrer, und wo möglich in Gegenwart eines Auditors, oder in dringenden Fällen eines Offiziers, und in dessen Ermanglung eines Staatsbeamten, eidlich betheuern, daß ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hinderniß bekannt sei.

4. In Betreff der Zuständigkeit des Pfarrers der Brautleute hat der Grundsatz zu gelten, daß der eigene Pfarrer der zur militia vaga gehörigen Personen entweder der Militär-Caplan oder der Feld-Superior sei, je nachdem sie zu einem Truppenkörper gehören, der einen eigenen Seelsorger hat oder nicht.

5. Was die kirchliche Dispens anbelangt, so sind nebst den Feld-Superioren auch noch mehrere Militär-Capläne in einer dem Bedürfnisse voraussichtlich entsprechenden Zahl von dem apostolischen Feld-Vicariate mit dem Rechte zur Ertheilung dieser Dispens zu betrauen, und Behufs der allgemeinen Verlautbarung vom Feld-Vicariate dem Armees-Ober-Commando namhaft zu machen.

6. Der von dem apostolischen Feld-Vicariate ausgesprochenen Bitte, bei den Ehegerichten den geistlichen Rätthen auch einen Auditor als stimmführenden Rath beizugeben, ist dadrch zu entsprechen, daß der Feld-Vicar die Bestimmung eines Auditors in der Stabs- oder Ober-Stabs-Auditors-Charge für die Berathungen des Ehegerichtes bei dem Landes-General-Commando in Wien anzufuchen hat, welch' Letzterem dießfalls vom Armees-Ober-Commando die entsprechende Weisung zu geben ist.

7. Wenn ein Militär aus Anlaß einer gerichtlichen Verhandlung, sei es im Laufe der Voruntersuchung oder des Beweisverfahrens, oder endlich vor dem Ehegerichte selbst, sich vor diesem oder vor einer von demselben hiezu delegirten Behörde zu stellen hat, so ist darauf zu halten, daß in einem solchen Falle immer, wie dieß auch bei Vorladungen von Militärs vor Landesgerichte, Criminalgerichte oder Berggerichte zu beobachten kömmt, ein Offizier, und wenn der Vorgeladene ein Offizier oder eine Militärpartei wäre, ein im Range höherer Offizier dabei intervenire.

Dieser intervenirende Offizier hat jedoch den Parteien in keiner Beziehung zum Sachwalter zu dienen, oder sich in was immer für einer Weise an den Verhandlungen zu theilnehmen, oder in dieselben als solche einzumengen, noch den Berathungen des Ehegerichtes beizuwohnen, sondern bloß durch sein Erscheinen das militärische Decorum zu wahren.

3. Z powodów nader ważnych dyspensować mogą zupełnie od zapowiedzi, o ile takowych ustawa małżeńska wymaga, nadkomenda marynarki albo generalna komenda krajowa, względnie komenda armii lub korpusu armii, w wypadkach, szczególnie nagłych, pomienione pod 2. inne władze wojskowe, a gdy udowodnione bliskie niebezpieczeństwo śmierci zwłoki nie dozwala, także najbliższa komenda wojskowa; zeznać wszakże zaręczeni pod przysięgą muszą przed księdzem wojskowym, a w nieobecności takowego, gdyby niebezpieczeństwo w przewłóce było, przed proboszczem i gdzie można w obecności audytora lub w nagłych wypadkach oficera, a w niebytności takowego, urzędnika publicznego, iż im żadna przeszkoda przeciwna ich małżeństwu nie jest znana.

4. Względem przynależności proboszcza państwa młodych ma służyć zasada, iż właściwy proboszcz należących do *militia vaga* osób jest albo kapelan wojskowy albo feldsuperior, wedle tego, czy należą do korpusu wojska, który ma własnego księdza lub nie.

5. Co się tyczy dyspensy kościelnej, tedy prawo udzielania téjże dyspensy nadane być ma przez apostolski wikaryat polny nie tylko superiorom polnym ale także kilku kapelanom wojskowym w przewidzianej odpowiedniej potrzebie, którzy celem powszechnego rozgłoszenia wymienieni być mają przez wikaryat polny nadkomendzie wojskowej.

6. Prośbie wyrzeczonej przez apostolski wikaryat polny o dodanie duchownym radcom przy sądach małżeńskich także audytora, jako radcę głosującego, ma być odpowiedzianem w ten sposób, iżby wikaryusz polny udał się o przeznaczenie audytora w szarży audytora sztabowego lub nadsztabowego do obrad sądu małżeńskiego, do generalnej komendy krajowej w Wiedniu, którójto ostatniej dane będzie w tym względzie odpowiednie polecenie przez nadkomendę wojskową.

7. Jeżeli wojskowy z powodu procedury sądowej, czyto w toku śledztwa wstępnego lub postępowania udowodniającego, lub nareszcie przed samymże sądem małżeńskim, stawić się ma przed tymże lub przed jaką przez tenże delegowaną władzą, tedy uważać należy, iżby zawsze w wypadku takim, czego także przy wezwaniach wojskowych do sądów krajowych, kryminalnych lub górniczych przestrzegać wypada, pośredniczył przytém oficer, a gdyby wezwany, był oficerem lub stroną wojskową, oficer rangą wyższy.

Tenże oficer pośredniczący nie ma wszakże w żadnym względzie być obrońcą stron, lub w jakibądź sposób brać udział w rozprawach, lub mieszać się do takowych, ani zasiadać w obradach sądu małżeńskiego, tylko jedynie pojawieniem się swoim zachować wojskowe dekorum.

8. In Betreff des Instanzenzuges ist der Feldbischof aufzufordern, dahin zu wirken, daß zum Spruche in zweiter und dritter Instanz immer ein inländischer Bischof delegirt werde, damit die Armee nicht größeren Weitwendigkeiten ausgesetzt werde, als die übrige Bevölkerung des Reiches.

9. Was die angeregte Frage betrifft: „ob das Cabinet-Schreiben vom 24. August 1841, wornach in Gemäßheit einer, für die Erzbischöfe der zum deutschen Bunde gehörigen österreichischen Kronländer erlassenen päpstlichen Anweisung bei Eingehung gemischter Ehen, wenn nicht die Erziehung aller Kinder in der katholischen Religion zugesichert wird, der katholische Seelsorger nur die passive Assistenz zu leisten hat, noch wirksam oder durch das neue Ehegesetz als aufgehoben anzusehen sei?“ — so hat sich das apostolische Feld-Vicariat über diese Angelegenheit vom heiligen Stuhle eine Weisung zu erbitten, bis dahin aber wollen Seine k. k. Apostolische Majestät den factischen Zustand aufrecht erhalten wissen.

10. Die sonstigen, bei Anwendung des neuen Ehegesetzes auf die Armee in Berücksichtigung zu ziehenden unbedeutenderen Fragepuncte sind in der vom Armeo-Ober-Commando in dessen an die Militär-Central-Kanzlei unterm 11. Jänner 1857, Section I, Abtheilung 2, Nr. 3201, gerichteten Eingabe angedeuteten Weise ihrer Lösung zuzuführen, und dabei der Grundsatz der Gleichförmigkeit der dießfälligen Bestimmungen für die ganze Armee immer im Auge zu behalten.

Indem man das Landes-General-Commando von dieser Allerhöchsten Entschließung zur weiteren allgemeinen Verlautbarung, mit Ausnahme der Feldgeistlichkeit, welche vom apostolischen Feld-Vicariate hievon in Kenntniß gesetzt wird, verständiget, findet das Armeo-Ober-Commando, in Gemäßheit der im Punkte 10 enthaltenen Allerhöchsten Ermächtigung, noch Nachstehendes zu verordnen:

- a) Jener Wirkungskreis, welcher in den §§. 20, 21 und 45 des Anhanges I des Ehegesetzes den Civil-Landesstellen eingeräumt ist, kommt hinsichtlich der Militärpersonen, welche in Eheangelegenheiten der militär-geistlichen Jurisdiction unterstehen, dem Marine-Ober-Commando und den Landes-General-Commando zu;
- b) der Gerichtshof, bei welchem nach §. 23 zum Zwecke der Wiederverheichung die Todeserklärung angefragt werden muß, ist in jenen Fällen, wo die Todeserklärung zur Competenz der Militärgerichte gehört, jenes Landes-Militärgericht, in dessen Bezirke der zurückgelassene Theil seinen Wohnsitz hat;
- c) nach geschlossenem Prozesse über die Giltigkeit der Ehe (Anhang I, §. 49) oder der Scheidung (Anhang II, §. 195) ist bei dienenden Militärpersonen das Urtheil dem Armeo-Ober-Commando zur weiteren entsprechenden Verfügung mitzutheilen.

8. Względem toku instancyj wezwany ma być biskup połowy do przyczynienia się ku temu, ażeby do zawyrokowania w drugiej i trzeciej instancji delegowany był zawsze biskup krajowy, aby armia nie była wystawioną na większe przewłoki, niżeli inna ludność Cesarstwa.

9. Co się tyczy wniesionego zapytania: „ażali Reskrypt Gabinetowy z dnia 24. Sierpnia 1841, wedle którego na mocy wydanego dla arcybiskupów Krajów koronnych austriackich, należących do Związku niemieckiego, polecenia papieżkiego przy zawieraniu małżeństw nięszanych, jeżeli nie jest zapewnioném wychowanie wszystkich dzieci w religii katolickiej, ksiądz katolicki bierną tylko dać ma asystencyą, jeszcze jest obowiązujący lub uważany być ma za zniesiony przez nową ustawę małżeńską?“— tedy apostolski wikaryat polny uprosić sobie ma u Stolicy świętej objaśnienie, do którego to czasu Jego C. K. Mość Apostolska pragnie stan faktyczny widzieć utrzymany.

10. Inne mniej znaczne punkta niepewne, uwzględnionemi być mające przy zastósowaniu nowego prawa małżeńskiego do armii, przywiedzone być mają do rozwiązania w sposób, naznaczony we wniosku podanym przez nadkomendę wojskową do centralnej kancelaryi wojskowej pod dniem 11. Stycznia 1857, Sekcyja I, Oddział 2, Nr. 3201, przyczém nie można spuszczać z uwagi zasady równokształtności dotyczących postanowień dla całej armii.

Uwielamiamając generalną Komendę krajową o tém Najwyższém Postanowieniu dla dalszego powszechnego rozgłoszenia z wyjątkiem duchowieństwa polowego, które o tém uwiadomione będzie przez apostolski wikaryat połowy, rozporządza nadkomenda armii na mocy zawartego w punkcie 10 upoważnienia, nadto co następuje:

- a) Zakres działania nadany w §§. 20, 21 i 45 dodatku I ustawy małżeńskiej władzom krajowym cywilnym, przysłuża względem osób wojskowych podlegających w sprawach małżeńskich jurysdykcyi militarno-duchownej, nadkomendzie marynarki i generalnej komendzie krajowej;
- b) Trybunałem sądownym, u którego wedle §. 23 celem zawarcia powtórnych ślubów małżeńskich o ogłoszenie śmierci upraszać należy, jest w onych wypadkach, w których ogłoszenie śmierci należy do kompetencyi sądów wojskowych, ów krajowy sąd wojskowy, w którego powiecie strona pozostała ma swoją siedzibę;
- c) Po ukończonym procesie o ważności małżeństwa (dodatek I, §. 49) lub separacyi (dodatek II, §. 195) zakomunikowany ma być przy osobach wojskowych służących wyrok nadkomendzie wojskowej do dalszej odpowiedniej dyspozycyi.

Dahin ist auch bei der Wiedervereinigung (Anhang I, §. 72), oder wenn während der Verhandlung über die Scheidungsklage die im §. 236, Anhang II erwähnten Verfügungen erforderlich sind, die Anzeige zu machen.

- d) Wenn der mit der Voruntersuchung in Ehestreitigkeiten ernannte geistliche Untersuchungs-Commissär die Beiziehung eines Auditors wünscht (§§. 140, 146 und 214, Anhang II), so hat er sich an das vorgesezte Landes-General-Commando (bei der Marine an das Marine-Ober-Commando, im Auslande an das nächste k. k. Commando, dem ein Auditor zugewiesen ist) zu wenden, welcher diesen Verhandlungen als Beisitzer und zu allenfalls erforderlichen Infirmirungen beizuwohnen hat.

In Dienstes-Absein Seiner kaiserlich-königlichen Hoheit des Herrn Erzherzogs:
Freiherr von **Augustin** m. p.
Feldzeugmeister.

103.

Erlass des Finanzministeriums vom 30. Mai 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nr. 103, ausgegeben am 9. Juni 1857),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches,

wodurch für die Privat-Effectenauspielungen, welche auf Ziehungen des k. k. Zahlenlotto unternommen werden, besonders vorgedruckte Lose angeordnet werden.

Um den wahrgenommenen Mißbräuchen bei jenen Privat-Effectenauspielungen, welche mit Bewilligung der Lottoämter auf Ziehungen des k. k. Zahlenlotto unternommen werden, ein Ziel zu setzen und sowohl das Aerar, noch mehr aber die Losabnehmer vor Schaden zu bewahren, wird Folgendes angeordnet:

1. Vom 1. Juli 1857 angefangen wird jede solche Effectenauspielung nur unter der ausdrücklichen Bedingung bewilliget werden, daß der Auspieler keine anderen als solche Lose ausgabe, deren Blanqueten ihm von dem betreffenden Lottoamte ausgefolgt werden.

2. Diese Losblanqueten sind von der Staatsdruckerei in Wien auf weißem Papiere gedruckt, und mit einem trockenen Controlstempel versehen. Der sehr mäßig angelegte Preis derselben ist gleichzeitig mit der gesetzlichen Auspielungstaxe zu entrichten.

3. Diese Losblanqueten enthalten jene Daten, welche sich bei allen solchen Auspielungen gleich bleiben. Die Ergänzung derselben mit den, der Veränderung unterliegenden Daten (Gegenstand der Auspielung, Angabe der amtlichen Bewilligung, Preis eines Loses u. s. w.) haben die Auspieler auf eigene Kosten bewerkstelligen zu lassen und zwar in Wien durch die Staatsdruckerei, andernwärts durch Privatdruckereien.

Tam téż zrobioném być ma doniesienie przy powtórném połączeniu (dodatek I, §. 72), lub gdy podczas postępowania względem skargi separacyi potrzebne są zarządzenia pomienione w §. 236, dodatek II.

d) Jeżeli mianowany dla śledztwa wstępnego w sporach małżeńskich duchowny komisarz śledztwa życzy sobie przywołania audytora §§. 140, 146 i 214, dodatek II), tedy udać się ma do przełożonej generalnej komendy krajowej (przy marynarce, do nadkomendy marynarki, za granicą do najbliższej C. K. komendy, której audytor jest przydzielony), który to audytor obecnym będzie przy tych rozprawach jako assesor lub dający informacje, gdyby takowych była potrzeba.

W nieobecności w służbie jego Cesarsko-Królewskiej Wysokości Arcyksięcia Pana:

Baron **Augustin** m. p.

Generał artylerji.

103.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 30. Maja 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, Nr. 103, wydana dnia 9. Czerwca 1857),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Lombardzko-Weneckiego Królestwa,

mocą którego dla wypuszczania efektów prywatnych na loteryę, przedsięwziętych na ciągnięcie C. K. loteryi liczbowej zaprowadzają się specjalnie drukowane losy.

Celem położenia tamy spostrzeżonym nadużyciom przy owych wypuszczanych efektach prywatnych, które przedsiębrane bywają z przyzwoleniem urzędów loteryjnych na ciągnięcia C. K. loteryi liczbowej i zabezpieczenia od szkody nie tylko eraryum ale nadto więcej jeszcze nabywających losy, rozporządza się co następuje:

1. Począwszy od 1. Lipca 1857 każde takie wypuszczanie efektów przyzwołoném jedynie będzie pod tym wyraźnym warunkiem, iżby wystawiający na wygranę nie dawał innych losów, tylko takie, których blankiety mu przez dotyczący urząd loteryjny wręczone zostały.

2. Takowe blankiety losów drukowane są w drukarni rządowej w Wiedniu na białym papierze i opatrzone suchym stępem kontrolowym. Cena ich nader umiarkowana zapłaconą ma być równocześnie z przepisaną taksą wypuszczania na loteryję.

3. Te blankiety losów zawierają owe daty, które przy wszystkich takich wypuszczaniach nieodmienne pozostają. Uzupełnienie takowych datami podlegającymi zmianie (przedmiot wypuszczenia, wyszczególnienie urzędowego przyzwolenia, cena losu i t. d.) każą wystawiający na wygranę skutecznie na koszt własny a to w Wiedniu w drukarni Rządowej, gdzieindziej w drukarniach prywatnych.

4. Die Auspielungsbewilligung (Licenz oder Bollete) wird erst dann ausgefolgt werden, wenn die erwähnte Ergänzung der Losblanqueten bewerkstelliget ist, und das Lottoamt durch die Einsicht der vollständig ausgefertigten Lose die Ueberzeugung gewonnen hat, daß dieselben mit der Auspielungs-Bewilligung vollkommen übereinstimmen.

5. Jenen Auspielern, welche ihren Namen und Wohnort auf den Losen angeben wollen, ist dieses gestattet, wenn sie die richtige Angabe des Namens und der Wohnung und ihre Unbescholtenheit durch ein Zeugniß der Polizei oder politischen Behörde nachweisen.

6. Jene Parteien, welche solche Auspielungen gleichsam gewerbsmäßig betreiben, sind stets zur Angabe ihres Namens und Wohnortes auf den Losen und daher auch zur Beibringung des oben erwähnten Zeugnisses verpflichtet.

7. Wenn Lose ohne Namen und Wohnort des Auspielers ausgegeben werden, so ist der Letztere verpflichtet, sich beim Absatze der Lose auf den Kreis seiner Bekannten zu beschränken, solche Lose dürfen daher nicht in Lottocollecturen oder Verkaufsläden ausgeben werden.

8. Da zu Folge des Obigen (5, 6 und 7) entweder die Angabe des Namens und Wohnortes des Auspielers auf den Losen statt findet oder nicht, so werden— je nachdem der eine oder der andere dieser beiden Fälle vorhanden ist, den Auspielern nur solche Losblanqueten von den Lottoämtern verabfolgt werden, auf welchen die Worte: „Name und Wohnort des zur richtigen Gewinnstausfolgung verpflichteten Auspielers“ entweder vorgedruckt oder weggelassen sind.

9. Diese Anordnungen finden selbstverständlich auf jene Effektauspielungen keine Anwendung, bei welchen überhaupt keine Lose ausgegeben werden, sondern die Betheiligung am Spiele (das Sezen) nur mittelst sogenannter Aufschreibbögen stattfindet.

Bei solchen Auspielungen wird in die ämtliche Bewilligung (Licenz oder Bollete) der Beisatz „ohne Losausgabe“ aufgenommen werden.

10. Die Hinausgabe anderer als der hier angeordneten Lose, dieselben mögen in einer Privatdruckerei oder wie immer angefertigt sein, wird als eine Abweichung von der erteilten Auspielungsbewilligung nach den bestehenden Gesetzen bestraft werden.

11. Das Hausiren mit Losen ist nicht nur durch die Gefällsvorschriften, sondern auch durch das Hausirpatent verboten. Dieses Verbot bezieht sich nicht nur auf die

4. Zezwolenie na wypuszczenie (licencya czyli boleta) wtenczas dopiero wydaném zostanie, gdy pomienione uzupełnienie blankietów losowych jest uskutecznione i urząd loteryjny przez przejrzanie wystawionych dokładnie losów powziął przekonanie, iż takowe zgadzają się zupełnie z zezwoleniem na wypuszczanie.

5. Owym wystawiającym na wygranę, którzy imię swe i mieszkanie *chcą* podać na losach, dozwoloném to będzie, jeżeli udowodnią dokładne podanie imienia i mieszkania i swą nieskazitelność świadectwem policyi lub władzy politycznej.

6. Owe strony, które podobnemi wypuszczeniami trudnią się jakby *rzemiostem*, obowiązane są zawsze do podania na losach imienia swego i mieszkania, przeto także do załączenia pomienionego wyżej świadectwa.

7. Jeżeli losy bez imienia i mieszkania wystawiającego na wygranę wydane zostaną, tedy tenże ostatni jest obowiązany ograniczyć się w wydaniu losów na zakres swych znajomych, losy przeto takie nie mogą być wystawione na sprzedaż w kolekturach loteryjnych lub sklepach.

8. Gdy w skutek powyższego (5, 6 i 7) podanie imienia i mieszkania wystawiającego na wygranę umieszczone jest na losach lub nie, tedy, wedle tego czy zachodzi jeden lub drugi z obu tych wypadków, wydane będą wystawiającym na wygranę tylko takie blankiety losów przez urzędy loteryjne, na których słowa: „imię i mieszkanie wystawiającego na wygranę, obowiązanego do rzetelnego wydania wygranój“ albo są wydrukowane albo opuszczone.

9. Rozumié się samo przez się, iż rozporządzenia te nie mają zastosowania względem tych wypuszczeń efektów na loteryę, przy których w ogólności losy wydawane nie bywają, lecz udział w grze (stawianie) odbywa ję jedynie za pomocą tak zwanych arkuszy wpisowych.

Przy takich wypuszczeniach zamieszczony będzie do urzędowego zezwolenia (licencyi albo bolety) dodatek: „bez wydawania losów“.

10. Wydanie innych niżeli zarządzonych tu losów, czy takowe w drukarni prywatnej lub jakkolwiekbydz sporządzonemi zostały, ukarane będzie jako odstąpienie od udzielonego zezwolenia na wypuszczanie wedle ustaw istniejących.

11. Roznoszenie losów po domach zakazaném jest nie tylko przepisami skarbowemi ale także patentem o domokraźtwie. Zakaz ten ściąga się nie tylko do

eigentlichen Hausirer von Profession, sondern hat auch und zwar vorzüglich das Herumtragen der Lose überhaupt von Haus zu Haus zum Gegenstande.

12. Bei den Effektauspielungen zu wohlthätigen Zwecken (den sogenannten Wohlthätigkeits-Lotterien), welche unabhängig von der ärarischen Zahlenlotterie mittelst eigener Ziehungen veranstaltet werden, besteht die Verpflichtung sich der hier angeordneten Lose zu bedienen nicht.

13. Die Lottodirektion mit den ihr untergeordneten Lottoämtern und die Finanzbehörden mit ihren Organen sind mit der Vollziehung dieser Anordnung beauftragt.

Ein Formular dieser Losblanqueten wird beigelegt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Privat- **N^o** **Ausspiel**

Mit Bewilligung des k. k. Lotto-Amtes in **ddto.** **N^o**
wird in der Ziehung am **in** **ausgespielt, und es gewinnt:**

der 1. Ruf:

Formular.

(Die Original-Blanqueten sind auf weißem Papier.)

„ 2. Ruf:

„ 3. Ruf:

„ 4. Ruf:

„ 5. Ruf:

Name und Wohnort des zur richtigen Gewinnst-Ausfolgung verpflichteten Auspielers.

Eine Uebertragung der Auspiels-Bewilligung auf eine spätere Lotto-Ziehung findet nicht Statt.
Das Hausiren mit diesen Losen ist gesetzlich verboten.

Lospreis:

właściwych domokrażców z profesyi, ale jest jego przedmiotem, a to szczególnie roznoszenie losów w ogólności od domu do domu.

12. Przy wypuszczeniach efektów w celach dobroczynnych (tak nazwanych loteryach dobroczynności), uskuteczionych niezawisłe od loteryi liczbowej eraryalnej zapomocą *własnych* ciągnięć, nie ma obowiązku używania zarządzonych tu losów.

13. Dyrekcyja loteryi wraz zpoddanemi jój urządami loteryjnemi, tudzież władze skarbowe z ich organami poleczone sobie mają wykonanie tego zarządzenia.

Dodaje się formularz tych blankietów losowych.

Baron **Bruck** m. p.

LOTERYA

№

PRYWATNA

Na przyzwoleniem c. k. urzędu loteryjnego w
w ciągnienu dnia

ddto.

№

wypuszcza się na loteryą i wygrywa:

1. wyciąg:

Formularz

(Blankety oryginalne są na białym papierze.)

2. wyciąg:

3. wyciąg:

4. wyciąg:

5. wyciąg:

Imię i mieszkanie, wystawiającego na wygranę obowiązanego do rzetelnego wydania wygranęj.

Przeniesienie pozwolenia loteryjnego na późniejsze ciągnięcie niema miejsca.

Domokrąztwo z losami temi jest prawem zakazane.

Cena losu:

Z C. K. drukarni nadwornej i rządowej.

104.

Verordnung des Justizministeriums vom 31. Mai 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nr. 104, ausgegeben am 9. Juni 1857),

wirkfam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

womit der §. 322 des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 als außer Wirksamkeit gesetzt erklärt wird.

Das Justizministerium findet sich im Einverständnisse mit der obersten Polizeibehörde bestimmt, zu erklären, daß die Vorschriften des §. 322 des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852, über die Bestrafung der Postmeister wegen vorschriftswidriger Beförderung von Reisenden, durch die kaiserliche Verordnung vom 9. Februar 1857, Nr. 31 des Reichs-Gesetz-Blattes*), womit ein neues Paßsystem eingeführt, und durch den §. 1 der Ministerial-Verordnung vom 15. Februar 1857, Nr. 32 des Reichs-Gesetz-Blattes**), womit neue paßpolizeiliche Vorschriften erlassen wurden, außer Wirksamkeit gesetzt und als aufgehoben zu betrachten sind.

Graf Nádasdy m. p.

105.

Erlaß des Handelsministeriums vom 2. Juni 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nr. 105, ausgegeben am 9. Juni 1857),

gültig für die Kronländer Ungarn, Galizien und Krakau,

mit einer Nachtragsverordnung zu den, mit Verordnung des Handelsministeriums vom 3. November 1852 (Nr. 220 des Reichs-Gesetz-Blattes***) erlassenen Bestimmungen in Betreff der wandernden Handelsagenten.

Das Handelsministerium findet einverständlich mit dem Finanzministerium, mit Rücksicht auf die eingetretene administrative Untertheilung Ungarns und Galiziens in mehrere Verwaltungsgebiete, den §. 2 der Bestimmungen vom 3. November 1852 in Betreff der wandernden Handelsagenten dahin zu modificiren, daß von den Statthaltereien-Abtheilungen Ungarns, dann von der Statthalterei Temberg und der Landesregierung in Krakau Agentiebewilligungen an Handelsreisende nur für den Umfang des eigenen Verwaltungsgebietes ertheilt werden können.

Die ebengedachte Agentiebewilligung für den Umfang mehrerer dieser Verwaltungsgebiete bleibt gleich jener für den Umfang mehrerer Kronländer dem Handelsministerium vorbehalten.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, VIII. Stück, Nr. 31, Seite 87.

**) Ebenda selbst, Nr. 32, Seite 88.

***) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, vom Jahre 1852, XXXVIII. Stück, Nr. 286, Seite 645.

104.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 31. Maja 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, Nr. 104, wydana dnia 9. Czerwca 1857),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

mocą krórego ogłasza się §. 322 ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852, iż przestają obowiązywać.

Ministerstwo Sprawiedliwości oświadcza w porozumieniu się z Najwyższą Władzą Policyjną, iż przepisy §. 322 ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852 o ukaraniu poczmistrzów za niezgodne z przepisami przewożenie podróżnych przestają mieć moc obowiązującą i za zniesione mają być uważane Rozporządzeniem Cesaarskiém z dnia 9. Lutego 1857, Nr. 31 Dziennika Praw Państwa*), mocą którego nowy system paszportowy jest zaprowadzony, tudzież §. 1 Rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 15. Lutego 1857, Nr. 31 Dziennika Praw Państwa**), mocą którego nowe paszportowo-policyjne przepisy wydanemi zostały.

Hrabia **Nádasdy** m. p.

105.

Rozządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 2. Czerwca 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, N. 105, wydana dnia 9. Czerwca 1857),

obowiązujące w Krajach koronnych Węgrzech, Galicyi i Krakowie,

z rozporządzeniem dodatkowém do wydanych rozządzeniem Ministerstwa Handlu z dnia 3. Listopada 1852 (Nr. 220 Dziennika Praw Państwa *) postanowień względem handlowych agentów.**

Ministerstwo Handlu zmienia w porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu, ze względem na zaszyły administracyjny podział Węgier i Galicyi na kilka obreńbów administracyjnych, §. 2 postanowień z dnia 3 Listopada 1852 o wędrujących agentach handlowych w ten sposób, iż pozwolenia agencji podróżnym handlowym udzielone być mogą przez oddziały namiestnictwa w Węgrzech, namiestnictwo we Lwowie i rząd krajowy w Krakowie jedynie na objętość własnego obreńbu administracyjnego.

Pomienione przyzwolenie agencji na objętość kilku tychże obreńbów administracyjnych przysłuża zarówno z owém na objętość kilku Krajów koronnych Ministerstwu Handlu.

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział I, Zeszyt VIII, Nr. 31, Strona 87.

**) Tamże, Nr. 32, Strona 88.

***) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju koronowego Galicyi i Lodomeryi, z Roku 1852, Część XXXVIII, Nr. 286, Strona 645.

Die nach §. 7 der Verordnung vom 3. November 1852 zu entrichtende Agentiegebühr wird für die Dauer eines einmonatlichen sowie jeden kürzeren Zeitraumes für die Agentiebewilligung im Umfange jedes der Verwaltungsgebiete der Statthalterei-Abtheilungen in Ungarn, ferner im Umfange des Verwaltungsgebietes der Landesregierung in Krakau mit vier Gulden festgesetzt; für die Agentiebewilligung im Umfange des Verwaltungsgebietes der Statthalterei in Temberg bleibt das bestehende Gebührenaussmaß unverändert.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

106.

Verordnung des Ministeriums der Justiz vom 3. Juni 1857,

giltig für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slavonien, für die serbische Wojwodschafft und das Temeser Banat,
über die Ausfolgung von Intabulationszeugnissen, in Betreff jener Liegenschaften, über welche
die neuen Grundbuchsprotokolle bereits verlautbart sind.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nr. 106, ausgegeben am 9. Juni 1857.

Należytość agencyjna opłacać się mająca wedle §. 7 rozporządzenia z dnia 3. Listopada 1852 ustanawia się na przeciąg czasu jednomiesięczny i krótszy za pozwolenie agencji w objętości każdego obrębu administracyjnego oddziału namiestniczego w Węgrzech, niemniej w objętości obrębu administracyjnego Rządu krajowego w Krakowie na cztery Złote Reńskie; za przyzwolenie na agencją w objętości obrębu administracyjnego namiestnictwa we Lwowie pozostaje niezmiennym istniejący wymiar należytości.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

106.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 3. Czerwca 1857,

obowiązujące w Królestwie Węgierskiem, Kroacyi, i Sławonii, w Województwie Serbskiem i Banacie Temeskim,
o wydawaniu świadectw intabulacyjnych, względem dóbr ziemskich, w przedmiocie których nowe protokoły gruntowo-księgowe już są ogłoszone.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, Nr. 106, wydaną dnia 9. Czerwca 1857.

